୧୭-୧୨-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ପ୍ରତିଦିନ ଯାହାସବୁ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତାହାକୁ କେବେହେଲେ ବନ୍ଦ କରିବାର ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମନର ସନ୍ଦେହ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଜିତିବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଜିତିବାକୁ ହେଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗମଯୁଗ ରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ବି ଲୁଚାଅ ନାହିଁ । ନିଜର ଚରିତ୍ର ଉପରେ ପୂରା-ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଯଦି କୌଣସି ପାପ କର୍ମ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଦିଅ ତେବେ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ବାବା ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କର ଦୟା, କୃପା ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ଦୟା କିମ୍ବା କୃପା ମାଗିବା ବଦଳରେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ କୃପା କର । ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଜିତିଯାଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ତ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି କି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସୁଖ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖରେ ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସୁଖର ଦୁନିଆରେ ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ଯେଉଁଠି ଦୁଃଖ ଅଛି ସେଠାରେ ସୁଖର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ପାପ ଅଛି ସେଠାରେ ପୁଣ୍ୟର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠି ପୁଣ୍ୟ ରହିଛି ସେଠାରେ ପାପର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ । ତାହା କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ? ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସତ୍ୟଯୁଗ, ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି କଳିଯୁଗ । ଏହା ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥିବ । ଏବେ ଦୁଃଖର ସମୟ ପୁରା ହେଉଛି ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି । ଆମେ ଏବେ ଏହି ପତିତ ଛି-ଛି ଦୁନିଆରୁ ସେପାରି ସତ୍ୟଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ଯାଉଛୁ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସୁଖ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଦୁଃଖ ଅଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଯିଏ ସୁଖ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେ ହିଁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ନାଁ, ସୁଖ ତ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ମାୟା ରାବଣ ଦେଉଛି । ସେହି ଶତ୍ରୁର ପୁତୁଳାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଜଳାଇଥାନ୍ତି । ଯିଏ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ ତାକୁ ସର୍ବଦା ଜଳାଯାଇଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତାର ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବିଦାୟ ନେଇଯିବ । ୫ ବିକାର ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହା ରହୁ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ । ରାବଣକୁ ତ ତୁମେ କେବେ ବାବା ବୋଲି କହିବ ନାହିଁ । ରାବଣକୁ କେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କହିବାର କେବେ ଶୁଣିଛ ? କେବେ ବି ନୁହେଁ । କେହି କେହି ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଲଙ୍କାରେ ରାବଣ ଥିଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ ହେଉଛି ଲଙ୍କା । କହୁଛନ୍ତି ଭାସ୍କୋଡାଗାମା ଷ୍ଟିମର ବା ବୋଟ୍ ଦ୍ୱାରା ସାରା ଦୁନିଆର ପରିଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ପରିଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ଏରୋପ୍ଲେନ୍ ଆଦି ନଥିଲା । ଟ୍ରେନ୍ ମଧ୍ୟ ବାଷ୍ପରେ ଚାଲୁଥିଲା । ବିଜୁଳି ଶକ୍ତି ଅଲଗା ଜିନିଷ ଅଟେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦୁନିଆ ତ ଗୋଟିଏ । ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ସ୍ଥାପନା, ପାଳନା, ବିନାଶ । ନା, ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥାପନା ପୁଣି ବିନାଶ, ପରେ ପାଳନା, ଏହା ହିଁ ଠିକ୍ ଅକ୍ଷର ଅଟେ । ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱାପରରୁ ରାବଣର ପାଳନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ମିଥ୍ୟା ବିକାରୀ ପତିତ ହେବାର ପାଳନା ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବାବା ତ କେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଖ, କିଭଳି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ! ଏହି କଥା ତ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । କେବଳ ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ କଥା । ମୁସଲମାନ ମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜେ ବି ସକାଳୁ ଉଠନ୍ତି । ସେ କହିଥାନ୍ତି ଆଲ୍ଲା ଅଥବା ଖୁଦାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ତୁମେ

କହିବ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ବାବା ଅକ୍ଷର ବହୁତ ମିଠା ଅଟେ । ଆଲ୍ଲା କହିଲେ ସମ୍ପ□ ମନେ ପଡେ ନାହିଁ । ବାବା କହିଲେ ସମ୍ପ□ ମନେ ପଡୁଛି । ମୁସଲମାନମାନେ ବାବା କୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆଲ୍ଲା ମିଆଁ କହିଥାନ୍ତି । ମିୟାଁ-ବିବି । ଏସବୁ ଅକ୍ଷର ଭାରତରେ ରହିଛି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କହିଲେ ହିଁ ଶିବଲିଙ୍ଗ ମନେ ପଡିବ । ୟୁରୋପବାସୀ ଲୋକେ ଗଡ୍ ଫାଦର କହିଥାନ୍ତି । ଭାରତରେ ତ ଗୋଡି ମାଟି ପଥର ଆଦିକୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ବୋଲି ବୁଝିଥା'ନ୍ତି । ଶିବଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ । ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଏହି ପଥରରେ ହିଁ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପଥର ହିଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଏ । ପଥରକୁ ଭଗବାନ ଭାବି ପୂଜା କରନ୍ତି । ପଥର କେଉଁଠୁ ଆସିଥାଏ ? ପାହାଡର ଝରଣାରୁ ଗଡି-ଗଡି ଗୋଲ ଚିକ୍କଣ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି କିପରି ଆପେ ଆପେ ଚିହ୍ନ ଆଦି ଆଙ୍କି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କ ମୂ□ ଏପରି ହୁଏ ନାହିଁ । ପଥର କାଟି-କାଟି କାନ, ମୁହଁ, ନାକ, ଆଖି ଆଦି ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ତିଆରି କରନ୍ତି । ଖର୍ଚ୍ଚ ବହୁତ କରନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ମୂ□ରେ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଆମେ ଚୈତନ୍ୟରେ ସେହି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଚୈତନ୍ୟରେ ରହିଲେ ପୂଜା ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପଥରର ପୂଜା କରନ୍ତି । ଯେବେ ଚୈତନ୍ୟରେ ଥା'ନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ନା କେହି ପୂଜାରୀ ଥାଆନ୍ତି, ନା କୌଣସି ପଥରର ମୂ□ ରହିଥାଏ । ଆବଶ୍ୟକ ହିଁ ନାହିଁ । ଯିଏ ଚୈତନ୍ୟରେ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ପାଇଁ ପଥରର ମୂ□ ରଖିଥାନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର କାହାଣୀ ତୁମେ ଜାଣିଗଲ ଯେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ କଣ ଥିଲା ? ପୁଣି ତାହା ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି । ଆଗରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ନଥିଲା ତେଣୁ ଯେପରି ପଥରବୁଦ୍ଧି ଥିଲ । ବ□ମାନ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ, ସେହି ଜ୍ଞାନ ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏହି ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ହିଁ ତୁମର ରୁଦ୍ରମାଳା ହେଉଛି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ରୁଦ୍ରମାଳା, ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ରୁଣ୍ଡ ମାଳା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁମାଳା । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଜୀବାତ୍ମା ଭାଇ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର । ଏହା ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଥାଏ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ଛୋଟ-ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟୁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଭ୍ରୂକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ସିତାରା । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଆମେ ଆତ୍ମା ଚୈତନ୍ୟ ଅଟୁ । ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ତାରା ସଦୃଶ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ପ୍ରଥମେ କେତେ ଛୋଟ ପିଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ । ପିଣ୍ଡ ପୁଣି କେତେ ବଡ ହୋଇଯାଏ । ସେହି ଆତ୍ମା ପୁଣି ନିଜର ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ କରିଥାଏ । ଏହି ଶରୀରକୁ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ସୁନ୍ଦର ଅସୁନ୍ଦର ହେବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବ□ମାନ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି କାରଣ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପତିତ ହେବା କାରଣରୁ ଯେଉଁ କାମ କରୁଛି ତାହା ସବୁ ଓଲଟା ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ସତକର୍ମ କରାଇଥା'ନ୍ତି, ମାୟା ଓଲଟା କାମ କରାଇଥାଏ । ସବୁଠାରୁ ଓଲଟା କାମ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା । ଆତ୍ମା ଯିଏ ଅଭିନୟ କରୁଛି ତାହା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଆତ୍ମାକୁ ଜଳାଯାଏ ନାହିଁ, ଆତ୍ମାର ତ ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ । ଶରୀରକୁ ଜଳାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରେ ସେତେବେଳେ ଶରୀରକୁ ଜଳାଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯାଏ । ଆତ୍ମା ବ୍ୟତୀତ ଶରୀରକୁ ୨-୪ ଦିନ ମଧ୍ୟ ରଖିହେବ ନାହିଁ । କେହି ତ ପୁଣି ଶରୀରରେ ଔଷଧ ଆଦି ଲଗାଇ ରଖି ଦେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲାଭ କଣ ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କର ଜଣେ ସେ□୍ ଜେଭିୟର୍ ଥିଲେ, କୁହନ୍ତି ତାଙ୍କର ଶରୀର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହୋଇଛି । କାହାକୁ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ତାଙ୍କର ପାଦ ଦେଖାନ୍ତି । କହିଥାନ୍ତି କେହି ପାଦ ଛୁଇଁ ଦେଲେ କେବେହେଲେ ବେମାର ହେବେ ନାହିଁ । ପାଦ ଛୁଇଁ ବୀମାରୀରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଭାବନ୍ତି ତାଙ୍କର କୃପା ହୋଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ

ଭାବନାର ଭଡା ମିଳିଯାଇଥାଏ । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଫାଇଦା ମିଳିଥାଏ । ବାକି ଏପରି ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ହେଉଥା'ନ୍ତା ତେବେ ଢେର ଲୋକ ସେଠାକୁ ଯାନ୍ତେ, ଏବଂ ମେଳା ଲାଗିଯାନ୍ତା । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ତଥାପି ଏତେ ଭିଡ ହେଉ ନାହିଁ । ବହୁତ ଆସିଲେ ଏଠାରେ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ବହୁତ ଆସିବାର ସମୟ ହୋଇଗଲେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହାର ଆଦି ବା ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ହଁ, ବୃକ୍ଷର ଯେବେ ଜଡଜଡିଭୂତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହି ବୃକ୍ଷର ପରିବ□ନ ହୋଇଥାଏ । କେତେ ବଡ ଏହି ଅସୀମ ବିଶାଳ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ସିଏ ଆସିବେ ଯାହାକୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଯିବାକୁ ଅଛି । କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସିବେ ନା ? ସବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ତ ଏକାଠି ଆସିବେ ନାହିଁ । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଏକ ସମୟରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ମାଳାର କ୍ରମାନୁସାରେ ହିଁ ଆସିବେ । ପାର୍ଟଧାରୀ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି କିପରି ଆସିବେ । ଖେଳ ହିଁ ବିଗିଡିଯିବ । ଏହି ଖେଳ ବହୁତ ସଠିକ୍ ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ପରିବ□ନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ବସୁଛ ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟ ସତସଙ୍ଗରେ ତ ଅଲଗା ଅଲଗା କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଥାଏ । ଏହା ତ ଏକମାତ୍ର ପାଠପଢା, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମର ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିବାରେ ରୋଜଗାର ହୁଏ ନାହିଁ । ହଁ, କିଛି ନା କିଛି ଭଲ ଗୁଣ ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ନୁହେଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ପଢୁଥିବା ସବୁ ଆତ୍ମା ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସନ୍ତାନ କିପରି ଜନ୍ମ ହେବ ? କୁହ, ସେଠାରେ ତ ୫ ବିକାର ହିଁ ନାହିଁ, ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପିଲା ଜନ୍ମ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ ଯେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ନେବ । ସେଠାରେ ବିକାରର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ହରାଇ ଦେଉଛି । କେହି-କେହି ତ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆସି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । ଶୁଣାଇବେ ନାହିଁ ତ ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ବାବା ତ ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ବି ପାପ କର୍ମ ହୋଇଗଲେ ବାବାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ବତାଇବା ଦରକାର । ବାବା ଅବିନାଶୀ ବୈଦ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବୈଦଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ ତୁମେ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗମଯୁଗ ରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ବି ଲୁଚାଅ ନାହିଁ । କେହି କେହି ଲୁଚାଇଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଜିତି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁ କିଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସ୍କୁଲକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ତ ଚରିତ୍ର କିପରି ସୁଧୁରିବ ? ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି । ବିକାର ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଖରାପ ଚରିତ୍ର ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲେ, କାମ ବିକାର ତୁମର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଆଗରୁ ମଧ୍ୟ ଗୀତାର ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହିସବୁ କଥା ବୁଝି ହେଉନଥିଲା । ଏବେ ବାବା ଡାଇରେକ୍ଟ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏବେ ଭକ୍ତିର ନାମ ଶୁଣିଲେ ହସ ଲାଗୁଛି ଯେ ଭକ୍ତିରେ କ'ଣ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ! ଏବେ ତ ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଦୟା, କୃପା କିମ୍ବା ଆଶୀର୍ବାଦର କଥା ନାହିଁ । ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଦୟା, କୃପା ଅଥବା ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇଥାନ୍ତି । କେହି ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଜିତି ଯାଆନ୍ତି, ଆଉ କେହି ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି-କରି ମରିଯାଆନ୍ତି । ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ ଏକାପରି ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି ପୁଣି କୌଣସି ସମୟରେ ଏପରି ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି ଯାହାକି ପୁରୁଣା ସଂଶୟ ସବୁ ଚାଲିଯାଏ, ପୁଣି ଦୃଢ ହୋଇଯାନ୍ତି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ପାଠପଢା କେବେ ବନ୍ଦ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ଯାଦ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେହି କିଛି ଛି-ଛି (ବିକାରୀ) କଥା କହିଲେ ତୁମେ ଶୁଣି ନ ଶୁଣିବା ପରି ରୁହ । ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ... ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ମାନ-ଅପମାନ, ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ହାର-ଜିତ ସବୁ ନିଶ୍ଚୟ ସହନ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କେତେ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ କଥାକୁ ଶୁଣି ନ ଶୁଣିଲା ପରି ରହୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ କ'ଣ ପଦ ପାଇବେ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶରୀରୀ ହୋଇନାହଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ନା କିଛି ମାୟାର ଚୋଟ ଲାଗୁଥିବ । ବାବାଙ୍କ କଥା ନ ମାନିବା ଅର୍ଥ ବାବାଙ୍କର ଡିସ୍‌ରିଗାର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସମ୍ମାନ କରୁଛ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲେ, ସଦା ବ□ ରୁହ,ଜାଗ୍ରତ ରୁହ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଅ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) କେହି ବି ଙ୍କକ୍ସଶ ଓଲଟା-କ୍ଷତ୍ପଳଲଟା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଶୁଣି-ନଶୁଣିଲା ପରି ରୁହିବାକୁ ହେବ । ଖରାପ କଥା ଶୁଣନାହିଁ... ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ମାନ-ଅପମାନ ସବୁ କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବା ଯାହାସବୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ କେବେ ବି ଶୁଣି-ନ ଶୁଣିବା ପରି କରି ବାବାଙ୍କର ଅସମ୍ମାନ କର ନାହିଁ । ମାୟାର ଆଘାତରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବିନାଶୀ ତଥା ରାଜକୀୟ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହି ସେବା କରୁଥିବା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯେପରି କର୍ମର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି, କେବଳ ସେବା ଏବଂ ସ୍ନେହ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନଥିଲା କାରଣ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁସବୁ ବିନାଶୀ ତଥା ରାଜକୀୟ ଇଚ୍ଛା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ହିସାବ କିତାବର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିଦେଇଥାଏ, ତେଣୁ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହିଭଳି ହିସାବ କିତାବର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ବିନାଶୀ ବନ୍ଧନଗୁଡିକ ଦୈହିକ ସମ୍ବନ୍ଧର ହିଁ ବନ୍ଧନ ଅଟେ, ସେହିଭଳି ସେବାରେ ସ୍ୱାର୍ଥଭାବନା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ସଦୃଶ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବନ୍ଧନରୁ ବା ରାଜକୀୟ ରୂପର ହିସାବ କିତାବରୁ ମୁକ୍ତ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡିକୁ ଏବେ ଆଉ ଫାଇଲ୍ ଭିତରେ ରଖନାହିଁ ବରଂ ଫାଇନାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଦେଖାଅ ।